

11. szám.

Márczius 13-kán 1869.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
 Előfizetést ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt. 6 hóra 3 frt., és 3 hóra 1 frt 50 kr. —
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál.
 Kiadó-hivatal: Pest, barátok-tere 7-ik sz. Hirdetések díja: 1 hasábos petitsor 7 kr.

XX. kötet.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram

No csak jól vagyunk most, ezel a miniszterialis rendeletel. „A ki fenyegetőzik, befogatik.“ Ín kirem egísz elenpartot befogatatnyi, mert az engem mind fenyeget. Aval fenyeget, hogy megbuktat.

Ez a fenyegetís íletveszedelmezs fenyegetís.

Ha fenyegetnek azal, hogy ablakomat betörnek; a csak egy ablak, becsinalya üveges; ha fenyegetnek, hogy fejemet betörnek; a csak becsinyalya maga magát; de ha megbuktatyak engem, aba en három esztendeig fekszek.

De csak franya nép ez a tigris! Mit ki nem gondolnak még! Latyak jól, hogy Andrassy Gyula milyen népszerű ember nem csak Európában, de azonkívül Magyarországon is, hogy a melyik partnak nincs Andrassy Gyulaja, az a part impossibilis; s mit csinálnak? úk is hoznak maguknak egy Andrassy Gyulát; is mar most a mi jól fog mondani Andrassy Gyula, mondani fognak, ezt a mienk monta; a mi roszat fog mondani, mondani fognak, azt a tietek monta: lesz contra Andrassy, recontra

Andrassy míg játszó publikum azt se fog tudni, melyik az „osztó,“ melyik a „forhand.“

Hanem a mi Csiky Sanyit illeti no mar anak a választasat minden esetre meg kel semisitenyi; a miat az amazon processio miat. Törvény világosan megmond, hogy választhat firfi csak ha elírte husz esztendőt, miből aperte ki-magyarazható, hogy asszonyfile csak adig választ, míg huszesztendőt el nem írte; it tehát reklamacionak van alapja.

Hanem anyit mondhatum — sub rosa — köztünk maragyon: hogy ha ezer atestünk választasokon; három misét szolgaltatom két tornyu templomban; hogy mar ezer vige van neki.

Tallérossy Zebulon.

Kortes-párbeszéd.

— Barátom! nem tudsz felőle valamit — azt mondják, hogy engem tegnap este megvert valaki!

— Bizony jól eldöngettek pajtás!

— Ejnye — ejnye.

K r ó n i k a.

A történelmi társulat tisztelt határozata folytán, melynél fogva az ország megyéi és városai szólíttassanak fel régi emlékeik összegyűjtésére, Rátóth falu községe hazafiúi kötelességének vél eleget tenni, midőn krónikája egyes töredékeit az „Üstökös“ utján a történelmi bizottságnak beküldeni méltóztatik.

A legrégebb feljegyzett krónika. Anno 15.-ből való, ezen időtől fogva egészen Anno 16.-ig ősünk más feljegyzésére nem találunk, mint:

A törököt kergettük, még sem ment el.

A háborus idők nem engedik meg az események részletes feljegyzését.

Anno 17.. Megusztuk a hajdinát.

Anno 17.. Sáskasereg lepte meg a határt mire a nemes tanács óvszerül elhatározta, hogy bizassék meg a harangozó oratió tartásával, melyben szólítsa fel a sáskákat, miszerint, ha már egyszer mindent leettek, az Istenért menjenek tovább, mivel akkor már nem lesz többé mit enniök. A végzés a népnek tudtára adatván, attól örömrivalgással fogadtatott, s helyességét bebizonyította, hogy a sáskasereg csakugyan tökéletesen annak értelmében cselekedett.

Anno 17.. A falu bikája felhuzatott a templom tetőre, hogy ott a füvet lelegetléssze.

Anno 17.. A varjuk sok kárt tettek a határookban, mire a falu egész népsége irtó háborút izent nekik életre halálra. Eltellett egy félesztendő mire az erdőben

fészkeikig hatolhattak, mivel okosabbnak tetszett a merre mentek előbb minden fát levágni és eltakarítani, hogy a létrák, melyeken a fákra mászandók s a varju fiakat megcsipendők voltak, könnyebben vitethessenek, s a nép a fáktól agyonütetés veszélyétől ment legyen.

Anno 17.. A bíró uram macskája megette a falu zsirját, mire egyetemes határozat folytán a községből villával kiüzetni rendeltetett.

Anno 17.. A szamarak megjósolták a szelet, mire a falu teljes indignációjával mivel neki nem szél de eső kellett, őket elkergette, de csak hamar beláttatott a cselekedet helytelensége, mire aztán bocsánat kérés mellett a szamarak vissza hivattak.

Anno 18.. Bíró Uram agyon furuglálta magát az erdőn az egész tanács láttára.

Anno 18.. Töredelmes bűnbánás mellett agyon verték a ketyegő fenét.

Anno 18.. A legujabb esemény, hogy elhatározott, miszerint a csordás megunta a sok őrzést, tehát változatosság és kölcsönösség tekintetéből ez után a csorda őrizze a csordást, s ne a csordás a csordát.

Anno 1869. Elhatározott, hogy a község minden tagja egytől egyig a jobb-oldali képviselőjelöltre fog szavazni, mint a ki legjobban képviseli a falu gondolkodás módját.

A falu irástudói.

A ki szusszal győzi — győz.

(Kitapasztalta: Kálmán diák.)

A megye közgyűlésén, M.... városa hires tyukszem szaporító, és a csizmatalpat lebecskázó kövezete, immár célszerűnek mutakozó kijavítása fölött folyt a tárgyalás. A tüzelő tyukszemek sajgó, és hasogató fájdalma eleven érzetében, a kövezet gyökeres kijavítása hasznosnak, és szükségesnek mutakozott ugyan; s annyiban, hogy szerencsés megállapodásra érlelődött az ügy; e kényes tárgyon, azonban egy salto mortalesse (vajmi tanácsos lett volna pedig!) átsiklani nem engedte a fontolva haladás traditiója. De nem ám!

A megye másod alispánja, a beszédben: perpetuum mobile; — és a város főbirája, még külömb legény a beszédár gátján: a szent iváni éneknél hosszabb vitakozással, eszmecezerével tractáltak egymást; és indították meg a közönséget — az ajtón ki. Mind a

ketten, felvértezve a rendületlen bőbeszédűség gyilkoló nyilaival, szörnyű módon iparkodtak lebeszélni egymást. Egymásra éhesen harcoltak, ama biztató reményben: valamelyik majd csak capitulálni, s a fegyvert lábhoz rakni muszájittatik. Eleinte lágy moll-ból beszélgettek; majd dur-ból puskáztak egymásra; s midőn ebből is kifogytak, a magas C-ig skáláztak végig. Már már úgy látszott, elfogyott a nóta, hát még csak akkor voltak hangnál. Utoljára is egy fortissimo furiozo-val a főbíró csinált furorét, ő győzött, mert hát ő birta több szusszal. A miért az alispánnak volt oka megharagudni. Meg is tette. Ha már a beszéddel nem árthatott, a szemével ohajtotta agyonozuzni ellenfelét. A pék bolt fölött: a sós pereczet mérgesen harapdáló him oroszlán nyájasságával mosolygott a győztesre; és a szeméből

zápor sűrűen hányt vasvillákkal kívánt a halál öldöklő angyala lenni. Ez sem használt. A főbíró a Nachguss-t is vitézül kiállotta; azt tartván: „Szembé rózsám — ha szeretsz.“

Persze a két viador játéka iránt nem maradhatott érzéketlen a publicum sem; szívesen gyönyörködött az ó spanyolból magyarra átfordított bikaviadalban. A megye főügyészének pedig azon alázatos megjegyzése volt hogy: „Hej haragudhatik most az alispán

Gyöngyszemek.

(Egy p—i képezdei tanár előadása tengerének fenekén szedette össze: *Buvár.*)

Szegény falusi asszony nem tudja, hogy miért eszik ő szegény meszet, pedig annak egyszerű az oka, mert abból képződik a tojás héj.

A térképnek hazája Kelet india.

Ha a kocsis ostorával suhint, és vele a szekeret megcsapja, a szekér egyet rug; tehát a ló érző állat.

Ha a szobát az ajtón kibocsátjuk, a gyertya lobogni fog.

A hálnak torok paráján van has.

A bálna tengeri zsandár.

A tengernek 63 mélysége van.

Jó levegő az, melynek ize, szaga, és színe van.

A hangok nem hallanak.

Ügyvédfi műszók és tételek.

Jogozás. Utólag neheztelt tagválasztás. Tehermentes utólagozás. Azt (t. i. a közbirtokossági testületet) mint első sorban kötelezettet, az eltagozásban is fenmaradandó együttes zalogjoggal terhelt fekvőségekre és jogzatokra nézve, a kötvényszerű legszigorubb kártalanítási és megtérítési jog törvényileg illetvén. Előzetes szerződvényekben és tényekben. Zárfejesztmény. A közbirtokosság urbéri vonatkozásban kiszolgáltatási kötelezettsége. Jogszerű birtok elővételeme. Hivatkozott eredeti örök szerződvény. Örök hoztarto-

ur, akadván ember, a ki ő nála is többet mert, többet tudott beszélni. Most történt először, hogy ő rajta is kifogtak. A megye száját a város nyelve dugta be.“

És a főügyész fején találta a szöveget. Az élire állított kövezet feltörte, s megnyilazta az alispán lábát: szinte megsántult bele. Nem is volt arra birható többé, hogy valaha a főbíróval szót váltsón! inkább kívánkozott menni: „zabot hegyezni.“

mányképen. Szomszédlandó tagok. Elkényelmetlenítési sérelem. Éneklészek. Elhatárolás. Hirdetvényezés.

„Mindezeket feltalálhatni a s....i tagosítási pörben.“

A jóból is megárt a sok.

Krisztus urunk születése után tavaly alig mult esztendeje csoda esett V. vármegyében. Az „akasztó-fára valót“ ugyan is valósággal felmagasztalván, midőn tapasztalták vala, hogy a levett hulla még meleg; kapták magukat, s még egyszer felakasztották. Nem hittek neki.

N é p g y ü l é s.

Egy hang a népből: „Urrrraim! tiisztelt polgárr-tárrrsák!“

Tömeg: „Halljuk! Éljen!“

„Tehát urraim, tisztelt polgárrtárrrsák! Olvasván az ellenjelölt emészthetetlen programját; figyelemmel kísérve az abban elősorolt badar-ágokat és képtelenségeket: ki kell nyilatkoztatnom, hogy az az uri ember sokkal bölcsebben tenné, ha nem Pesten a Sándor utcában, hanem Budán, a Lipótmezőn levő Ország-házban képviselne b e n n ü n k e t!“

T ö m e g : (elkesülten) „Éljen! Helyes! Ugyvan!“

Mi ujság?

A 48-ki szabadságharcz kitörésekor kérdezték a Pestről haza érkező drótos tótot, hogy mi az ujság?

— Haj, bozse moj — felelt az atyafi nagyot nyelve — azt a Jelasik írta a novinkába (ujság), hogy ani sok katona hozí Pestra, meni külezs van egy kébelba.

— Aztán mit felelt rá Kossuth?

— Mit mondta? hat az mondta, hogy ha Jelasik hozí küles, máj hozí ő azt a csirke, a ki megesz.

A választások alatt.

„Élek-e halok-e?“
„Man liebt mich,
Vom Herzen
Mit Schmerzen,
Ein wenig,
Gar nicht....“

Korakoff orosz commisarius fudositása a magyarországi állapotokról

No fölséges czár, de áldom is az eget
 Hogy megint ép-kéz-láb itt nálunk lehetek,
 Rettentő ország az, mit én orosz bejártam.
 Ulysses a sutba ülhet tölem bátran,
 Több ottan a zászló, mint armádiádba
 Ugyanannyi ezred jön utánuk hátra. (2. ábra.)
 Vannak fegyverkezve töltött lövegekkel,
 Kit egy olyan golyó elüt, meg se nyekken. (3. ábra.)

Félország szekéren, fél világ lóháton,
 Olyan népindulást én még sohse láttam. (4. ábra.)
 Még most csak a nyelét hordják a puskának
 Még mostan háborut csak puffra csinálnak,
 Még most csak próbálják, hogy kell verekedni?
 S a nagy harcából már sem birnak kirekedni.
 S a hogy tréfából eldöngetik a lépest,
 A krimi háboru bliktri ahhoz képest. (5. ábra.)
 Nyolczszáz ezer főre becsülöm a gárdát.
 Uniformusuk van, (már kaptak kokárdát) (6. ábra.)

Egyik vezér, népe felét „lóvá teszi;“
 A másik, a másik felét „felülteti“
 A kormány elvégre mindenkit megnyergel:
 Nem tudom, hogy kössünk ki gyalog a serggel?
 Rakéta, mittraljöz, ágyu, kartács, bomba
 Sok mihasznaságot dobhatjuk már lomba
 Vontesövü szónokok okádják a tüzet

S revolver-programtól dül el az ütközet.

(7. ábra.)

S hát a hadi költség? Annyi, mint a polyva!
 Ugy folyik ott a pénz, mint viz az Ipolyba.
 Annyi ott a pénz, hogy senki sem hiszi el,
 Pedig ucse igaz, — zsidó sem veszi el. (8. ábra.)
 Döge van a bornak, s egyéb proviántnak,
 Ha fizetni akarsz, uram, fejbe bántnak.
 A hány pap van, az mind elmegy verbuválni.
 Hogy a csendbiztosnak kell most prédikálni.

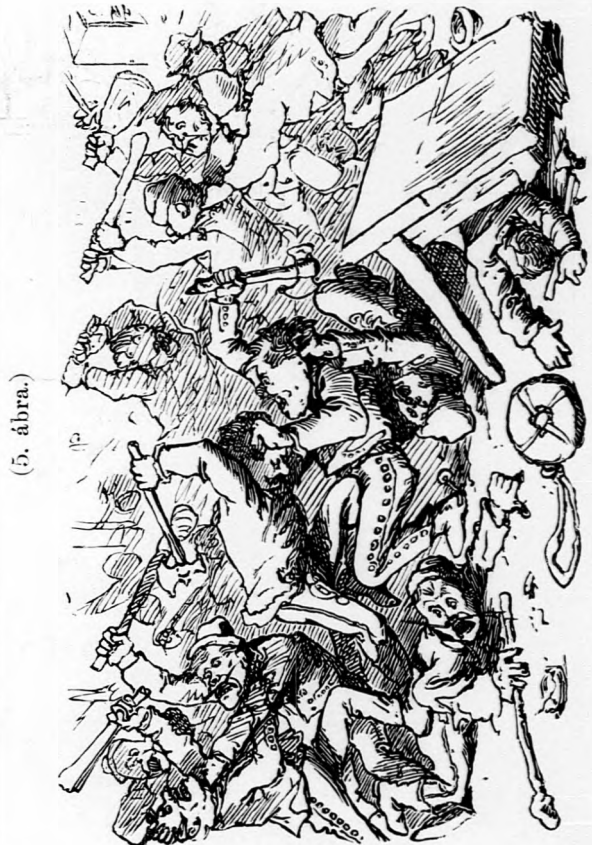
(9. ábra.)

Nincs ott soha éjjel, van ott mindig nappal,
 Harczy felhívással tele mindütt a fal

(10. ábra.)

Mindenki azt nézi, hogy kit döngessen meg?
 Magam meg azt nézem, merre szökhessem meg?
 Uram, oda mostan hadsereged ne küldd
 Mert abból hirmondó se jön vissza nekünk.

K—s. M—n.

(9. ábra.)

(8. ábra.)

(3. ábra.)

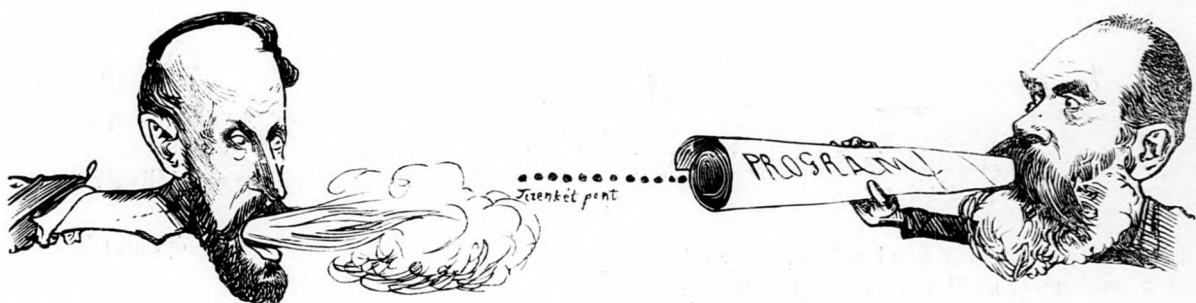
(6. ábra.)

(4. ábra.)

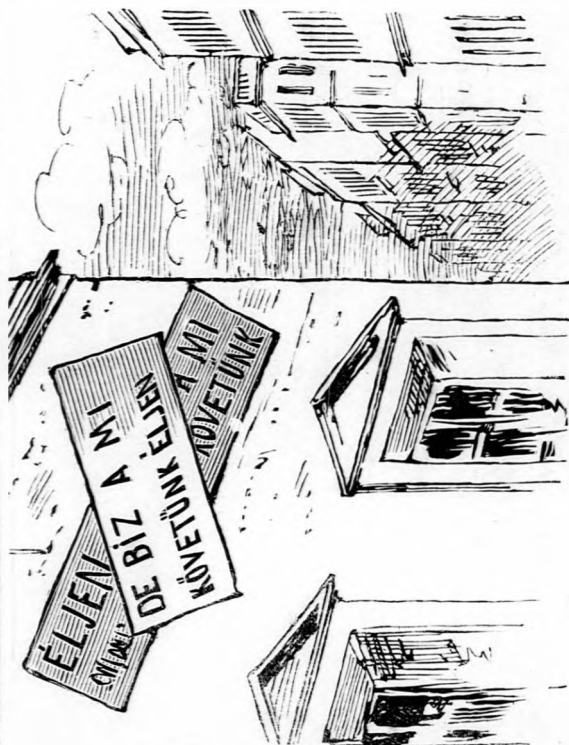
(7. ábra.)

(2. ábra.)

(10. ábra.)

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — (Mondja meg kend nekem, hogy mi az a lucus a non lucendo.) Hát mikor a jogász bizonyosan tudja, hogy ha magától benem áll katonának egy évre, akkor elviszik erővel háromra, s mikor aztán erre a biztosításra bakancsba buvik, akkor azt mondják rá, hogy önkénytes.

— — (Micsoda kortesfogást nem kísérett még meg a jobboldal?) — Azt, hogy a mit a baloldal akar, majd kicsinálják ők is szépen.

— — (De hogy lehet az, hogy a „P. Napló“ még néhány év előtt a legszabadelvűbb lap volt a hazában, most még verse is nyer a Török Alommal?) — Hno akkor még a szerkesztője „Kemény“ volt, hanem azóta nagyon meg„puhult.“

— — (Igaz volna az, hogy a v—i képviselőjelöltet elláthatatlan sokaság üdvözölte?) Ez szóról szóra úgy van asszony; csak az egészből egy „el“ hiányzik. (Hát ezt én hogy értsem?) Ugy, hogy—láthatatlan volt az a sokaság nem elláthatatlan. (No most értem.)

— — (Hát ahhoz mit szól kend, hogy Lónyai ur befundot kapott, stemplivetség miatt?) Azt hogy jó lett volna azt a stemplit törvényesen in contrumitiam elmarasztalni egész Magyarországon, annak idejében. (Soh' se vegye olyan komolyan májsztram, hiszen ennek még örvend a minister ur.) Az meglehet.

— — (Megvan! Vivat! Éljen!) Mi a kő ütőd beléd asszony?! Tán az angyalokat látod? (Dehogy látom! sőt épen nem láttam a mai ujságokban egyetlen egy kortes halált is.) Nem lehet az!

— — Van neked egy hamvas zsákod asszony? (Már hogy ne volna.) Ide vele szaporán! (Tán hogy sarok kérget meg csizlik darabot rakjon bele.) Ne félj. Csak az x—i plébánus kortes körutját fejezem be vele. Hamvas zsákban most neki a helye, nem a kortes tanyákon. Hogy bizonyosabb lehess benne, add az imádságos könyvedet is, hadd nyomjam a pater kezébe (Rászed.) Vén vagy te már ahöz.

Adomák.

Beállit a magyar ember egy vendéglőbe, s megkérdezi, hogy mit kaphat ottan enni?

— Szolgálhatok tán egy roszprádlival? kérdi a pinczér

— De már nekem inkább csak jóprádlit hozzon — felel a vendég.

Történelemből examinálják az érettségin Füttykös Palit, s kérdi tőle a tanár:

— Hát mit tud Achillesről domine!

— Csak annyit, hogy épen ez a kérdés nekem az Achilles sarkam.

Előre Tóth Vilmos! Mert a háznak neszze

Nem tudni már: lesz-e? — Otthon vesze Besze.

Folytatás a melléklapon.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

Pest, 1869. Nyomt az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Pollák.